

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2162/2026
20.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против тужених „Медијска мрежа д.о.о. Београд – Стари Град“, са седиштем у Београду и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 547/25 од 22.10.2025. године, у седници одржаној 20.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 547/25 од 22.10.2025. године, у ставу трећем изреке.

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду ГжЗ 547/25 од 22.10.2025. године у ставовима другом, четвртом и петом изреке и предмет у том делу враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 547/25 од 22.10.2025. године, у делу који се побија ревизијом, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 524/22 од 11.06.2025. године у ставу другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени „Медијска мрежа д.о.о. Београд – Стари Град“ да тужили на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.06.2026. године до исплате, као неоснован (став други изреке); укинута је наведена првостепена пресуда у ставу четвртом изреке, којим је тужени ББ, као главни и одговорни уредник портала „REPUBLIKA.RS“ обавезан да са наведеног портала уклони текст који је објављен на интернет адреси: <https://www.republika.rs/...> о свом трошку, и у погледу овог захтева тужба тужиле АА је одбачена (став трећи изреке); преиначено је решење о трошковима поступка из става петог изреке наведене првостепене пресуде, тако што је тужилца обавезана да туженима „Медијска мрежа д.о.о. Београд – Стари Град“ и ББ накнади трошкове првостепеног поступка од 71.525,00 динара (став четврти изреке); обавезана је тужилца да туженима накнади трошкове другостепеног поступка од 48.300,00 динара (став пети изреке).

Против неведеног дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући пресуду у побијаном делу у смислу одредби члана 403. став 2. и члана 126. ставова 1. и 2. Закона о информисању и медијима („Службени гласник РС“ бр. 83/14, 58/15 и 12/16), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена против дела одлуке садржане у ставу трећем изреке, а да је у преосталом делу дозвољена.

По одредби члана 403. став 2. ЗПП ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано (тач.1); ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака (тач.2); ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (тач.3). Одредбама члана 126. Закона о јавном информисању и медијима, као посебног закона, прописано је да је ревизија дозвољена ако је тужбени захтев одбијен, а да у парницама за накнаду штете ревизију могу изјавити и тужилац и тужени. Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 02.06.2020. године, када другостепени суд, одлучујући о жалби тужиоца, укине првостепену пресуду и одбаци тужбу, ревизија тужиоца није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку. Ово из разлога што се решењем којим се тужба одбацује не одлучује о тужбеном захтеву, а тиме ни о праву на чије остварење – заштиту је захтев усмерен.

Произлази да ревизија тужиле изјављена против решења садржаног у ставу трећем изреке побијане пресуде није дозвољена ни по општем, ни по посебном закону, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу одредбе члана 413. ЗПП.

У преосталом делу, којим је првостепена пресуда преиначена, ревизија је дозвољена по одредбама посебног закона, па је Врховни суд испитао пресуду у наведеном делу у смислу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Међутим, ревизијом се основано указује да је другостепени суд починио релативно битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. Закона о парничном поступку, јер је преиначио првостепену пресуду на основу другачијег закључка о постојању битних чињеница, без отварања расправе пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени „Медијска мрежа д.о.о. Београд – Стари Град“ је издавач интернет портала „REPUBLIKA.RS“, на чијој страници је2022. године у 20,00 сати објављен, уз фотографију тужиле, текст под насловом: „Исповест ...! Нико неће признати да се ...! (видео)“ и поднасловом: „АА је ..., а нашла се у каталогу ВИП ..., сада је проговорила о свему“. Утврђено је да објављени текст садржи констатацију да је ... и ... АА, девојка која је на списку МУП међу 29 особа које су пале у акцији полиције због елитне проституције, у ексклузивној исповести за „Републику“ проговорила о томе због чега се њено име нашло на поменутој листи. Утврђена је садржина целокупног текста, по коме АА тврди да јој је цела ситуација тешко пала, да она не зна шта је истина и ко је све ухапшен, а да она није била у затвору, да је схватила да се ствари у нашој земљи подразумевају, а једна од тих ствари је чињеница да људи за сваку девојку која је лепа и има много пратилаца на Инстаграму кажу да је проститутка. У тексту се наводи да она познаје неколико

девојака које су на списку и које су пале, али не тако добро и да не зна шта су причале у полицији, а да она не зна ко се све бави проституцијом, јер нико неће да дође и призна да се продаје за новац. У истом тексту налази се наслов „Пала сам и с ВВ, полиција ме је и тада саслушавала“. Испод овог наслова садржан је текст везан за хапшење тужиле као осумњичене у ... крај ..., када је организована велика кокаинска журка с оргијама 2020. године, те полиција у акцији ухапсила 36 особа. Текст даље садржи наводе тужиле којима она описује своје социјално окружење и финансијско стање, као и негирање да је било када имала везе са проституцијом. Приликом саслушања пред судом тужилца је негирала да се бави проституцијом, да је у вези са тим била хапшена, као и да се њено име налази у полицијском каталогу елитне проституције. ГГ, аутор предметног текста је пред судом, као сведок навео да су све објављене информације проверене од извора у полицији, али он не зна ко је извор, као и да је тужилца у свом интервјуу који је претходио тексту навела да се налази на списку МУП међу 29 особа које су пале у акцији полиције везаном за проституцију. По изјави овог лица наслов спорног текста одређен је у оквиру редакцијске сарадње, односно као резултат уредничке одлуке донете унутар редакције да може да се парафразира оно што је тужилца рекла, да би реченица била јаснија.

Ценећи садржину спорног текста, као и изјаве тужиле и саслушаног сведока, првостепени суд, на основу члана 10. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, чланова 5, 8, 9, 15, 73, 79, 112, 114 и 117. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“ бр. 83/14, 58/15 и 12/16), као и члана 200. Закона о облигационим односима, налази да у објављеном тексту постоји одступање у формулацији у односу на оно што је тужилца стварно изјавила у датом интервјуу који је претходио тексту, да је у насловима текста тужилца представљена на начин који је увредљив, те да се изнетим информацијама и сензационалистичким насловом прелазе границе дозвољене слободе изражавања, јер се без чињеничне основе сугерише њена повезаност са проституцијом, односно да се налази у каталогу елитне проституције и да је ухапшена, што није тачно. Објављивањем фотографије тужиле у таквом контексту, уз наглашавање да је психолог, додатно се појачава негативни утисак у јавности, што представља повреду њеног права на част и углед.

Другостепени суд налази да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање, али да је извео неправилан чињенични закључак да су тужилци спорним текстом повређени част и углед. По оцени тог суда, наслов и поднаслов би изоловани могли у јавности да формирају утисак да је тужилца особа која има контакт са делатношћу која представља незаконите радње, али да медији имају могућност да претеривањем или помпезним насловом привуку пажњу читалаца. Садржај текста представља изјаву тужиле у виду интервјуа, којом она заправо негира тврдње о повезаности са проституцијом, односно да се налази у каталогу елитне проституције и да је ухапшена, те износи свој лични став о тој теми, због чега се наслов не може посматрати одвојено од садржине текста. По оцени тог суда, насловом се не исказује несумњива тврдња да се тужилца заправо бави проституцијом, а акценат текста није на томе да се сугерише повезаност тужиле са проституцијом и да је ухапшена, већ управо супротно да негира наведено, па спорни текст не садржи информације које би биле лезионо подобне да повреди част и углед тужиле.

По становишту Врховног суда, измена чињеничног утврђења у вези трпљења душевних болова због повреде части и угледа тужиле у смислу члана 200. став 1. ЗОО, без отварања расправе, представља такву повреду одредаба парничног поступка које је

од утицаја на правилност одлуке о тужбеном захтеву, у смислу одредби члана 374. став 1. и члана 394. тач 1. и 4. ЗПП.

Другостепени суд је констатовао да спорни текст посматран у целини, у контексту друштвених појава о којима је јавност информисана, представља преношење изјаве тужиље дате у виду интервјуа, што по утврђењу првостепеног суда не произлази из садржине преосталих изведених доказа - изјаве тужиље саслушане у својству странке и изјаве сведока ГГ. Наслов, који се формулише ради привлачења пажње просечног читаоца и садржина текста не могу се ценити изоловано, а за сензационалистичке наслове мора у сваком конкретном случају постојати друштвено прихватљиво оправдање, у сврху оцене о претежности интереса јавности да буде информисана и заштите права на приватност. Пошто су у спорном тексту изнете информације и о хапшењу на журки на којој је тужиља била, а које се десило две године пре објављивања спорног текста, судови су пропустили да утврде и цене разлоге за давање интервјуа, односно на чију иницијативу и о којим тачно догађајима и појавама је тужиља том приликом за јавност износила чињенице, да ли је наводила изворе у вези чињеница везаних за рад МУП за које је износила тврдње, како је формулисала своје ставове о тим чињеницама и које је информације изнела о личном животу. Није непосредно утврђена садржина интервјуа, који је пренет у спорном тексту, иако је уз тужбу приложен аудио запис на УСБ, односно предложено доказивање увидом у интервју објављен на означеној интернет адреси, што би омогућавало испитивање правилности закључка другостепеног суда да садржај текста представља изјаву тужиље дате у виду интервјуа.

Због наведене битне повреде одредаба парничног поступка у доношењу другостепене пресуде, Врховни суд је укинуо побијану пресуду и предмет вратио другостепеном суду на поновно суђење, на основу одредбе члана 415. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић